

3. Сосинский А.Б. «Узлы. Хроноглогия одной математической теории» / А. Б. Сосинский. – М. : МЦНМО, 2009. – 128 с.

Залеська Олександра,
студентка III курсу
факультету фізико-математичної, комп'ютерної та технологічної освіти
Науковий керівник: **Панова С. О.**
Старший викладач(БДПУ)

ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ УЧНІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ У СТАРШІЙ ШКОЛІ

Актуальність теми. Питання естетичного виховання і розвитку культури підростаючого покоління є досить актуальним на даний час. Учні сучасної школи повинні бути не тільки озброєні основами об'єктивного світогляду, залучення особистості до оволодіння соціальним досвідом людства. Він повинен спиратися на міцну наукову й інтелектуальну основу, яка залежить від виховного та естетичного потенціалу математики. Краса теорій, теорем, формул покликані не тільки збагатити внутрішній світ учня, але й сформувати його як цілісну особистість.

Ступінь досліджуваності проблеми. Проблемою естетичного виховання учнів засобами навчання математики, яким займалися такі вчені як Д.Б.Кабалевський, А.С.Макаренко, В.А.Сухомлинський та ін.

Метою даного дослідження є визначення напрямків естетичного виховання учнів старшої школи в процесі навчання математики.

При виконанні даного дослідження застосовувалися аналіз та узагальнення психолого-педагогічної та методичної літератури, а також теоретичні методи дослідження.

Сутність. Виховання – це процес цілеспрямованої, систематичної, організованої і планомірної взаємодії вихователя і вихованця, під час якого відбувається вплив на свідомість, підсвідомість, пізнавальну, емоційно-вольову та мотиваційну сфери вихованця з метою формування у нього наукового світогляду, високих моральних, громадських і професійних рис для формування його особистості.

Естетичне виховання – складова частина виховного процесу, безпосередньо спрямована на формування здатності сприймати і перетворювати дійсність за законами краси в усіх сферах діяльності людини. Таким чином, більшість дослідників вважають, що система естетичного виховання пов'язана із формуванням естетичних і духовних потреб та інтересів особистості, що розвивається.

Естетичний компонент притаманний математичній науці. Математика на відміну від більшості інших дисциплін, має предметом свого навчання не безпосередньо речі, що становить навколишній світ, а кількісні відносини і просторові форми, властиві цим речам.

Краса і витонченість притаманна тим математичним виразам. З яких вилучене все зайве, які мінімум засобів виражають складний комплекс ідей.

Формуючи і розвиваючи естетичний смак при вирішенні завдань, вчитель допомагає учням більш повно сприйняти красу математики

взагалі, намагається підвищити їх математичну і загальну культуру, розвиває особистість учня для подальшого життя в сучасному суспільстві.

Висновки. Таким чином можна зробити висновок, що естетичне виховання на уроках математики є доповнення змісту навчального предмета естетично значущою інформацією. Наприклад, на уроках геометрії учитель може демонструвати фотографії цікавих сучасних споруд архітектури, математичними моделями яких є геометричні тіла. Також для розвитку естетичного виховання на уроках математики учням можна запропонувати створити рекламу якогось поняття або написати казку, вірш до певної теми. Крім знання теоретичних відомостей, діти вчаться формулювати влучні вислови, естетично оформляти роботу, шукати цікавий матеріал.

ЛІТЕРАТУРА

1. Болтянський В. Математична культура та естетика / В. Болтянський // Математика в школі. – 1982. – № 2. – С. 5-9.
2. Ведерникова Т. Інтелектуальний розвиток школярів на уроках математики / Т. Ведерникова, О. Іванов // Математика в школі. – 2002. – № 3. – С. 4-9.
3. Шатуновский Я. Математика як витончене мистецтво і її роль в загальній освіті / Я. Шатуновский // Математика в школі. – 2001. – № 3. – С. 9-19.

Глієва Анна,
студентка м1Ма курсу
Факультету фізико-математичної, комп'ютерної та технологічної освіти
Наук. керівник: **В.В. Ачкан,**
канд. пед. наук., доцент (БДПУ)

МІЖНАРОДНІ МАТЕМАТИЧНІ КОНКУРСИ ЯК СКЛАДОВА РОЗВИТКУ ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ УЧНІВ

Актуальність дослідження полягає в тому, що конкурс – змагання, в якому особа або група осіб за умов конкуренції борються за признание або нагороду (призи, визнання або можливості, певний шанс). Під час змагання визначаються найкращі, відповідно до встановлених та оприлюднених попередньо вимог до учасників, його. Відомо, що змагання за високу нагороду або визнання з давніх часів були якісним стимулом до здійснення наукових і технологічних інновацій та відкриттів. Основна ідея таких змагань в тому, щоб стимулювати талановиту особистість до інновацій, винаходів, пошуку рішень складної проблеми [3].

Творчі здібності розглядаються як індивідуально-психологічні здібності людини, що відповідають вимогам творчої діяльності і є умовою її успішного виконання та пов'язуються з створенням нового, оригінального продукту, з пошуком нових засобів діяльності тощо. Проблемою творчих здібностей у навчанні математики займалися: М. Осинський, А. Спіркін, Л. Виготський, В. Моляко, В. Андрєєва, В. Крутецький та інші [4].

Існують багато конкурсів, які сприяють розвитку творчих здібностей, а саме: «Кенгуру» має на меті не лише зацікавити дітей